

tænkte, det maaske kunde mere Dem at se. Dette f. Eks. —.«

Han rakte et Kabinetzbillede over til Damerne, der begge sad paa den anden Side af Bordet.

»Nej se!« udbrød Fru Bertha. »Hvad er det for en prægtig gammel Gaard? Det er da ikke —?«

»Jo, det er Favsingholm,« sagde Torben.

Jytte, der straks havde bøjet sig interesseret frem for at kigge over Moderens Skulder, trak sig lidt tilbage, da det gik op for hende, at det var hendes tilkommende Hjem hun her blev præsenteret for.

»Men det begriber jeg ikke!« sagde Fru Bertha. »Asmus sagde, at De boede saa uhyggeligt.«

»Det forstod jeg paa Dem igaar; . . . derfor har jeg netop taget disse Ting med. Jeg syntes, De skulde dog vide, hvordan Favsingholm virkelig ser ud.«

»Men De har sandelig ogsaa altid selv sagt, Dihmer, at den var en gammel Røverrede.«

»Gaarden har en meget mærkværdig Historie — ja. Der har paa den samme Grund staaet baade en Sørøverborg og et Sortebroderkloster. Man kan endnu af og til fiske Stykker af gamle Rustninger og Sværd op af Borggraven. Bygningen har været lidt forsømt, og det er sagtens det, Asmus har tænkt paa; men det hele skal nu fuldstændig restaureres.